

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/459/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614204931
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614204931.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu : Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO : 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v G., H. 8, proti žalovanej: H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, okres X. S., o zaplatenie 1.206,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/197/2014-153 zo dňa 23.03.2015, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdzuje.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 10C/197/2014-153 zo dňa 23.03.2015 zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi 595,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 595,48 eur od 09.10.2013 do zaplatenia, ktoré súd povolil žalovanej splácať v splátkach po 50,- eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s platením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 1.206,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1.206,66 eur od 09.10.2013 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Uvedené žiadal na tom skutkovom a právnom základe, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa zriadila v prospech žalovanej bežný účet, na ktorom jej poskytla úver formou povoleného prečerpania. V dôsledku neplnenia platobných povinností žalovanou a prekročenia limitu povoleného prečerpania nad rámec povolenej sumy, došlo k vzniku nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte v trvaní viac ako 5 dní, čím nastal prípad porušenia v zmysle ustanovenia článku 14 bod 14.1 obchodných podmienok. 30.09.2013 preto vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky v celkovej výške 1.375,91 eur, ktorá pozostávala z dlžnej istiny vo výške 1.206,66 eur a úrokov vo výške 168,98 eur ako aj poplatkov vo výške 0,27 eur a súčasne vyzval žalovanú na úhradu sumy do 08.10.2013. Žalovaná na výzvu nereagovala. Pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 28.03.2013.

Žalovaná navrhla splácať dlh v splátkach po 30,- eur mesačne. Poukázala na to, že je zamestnaná, má príjem 300,- eur mesačne. Na bývanie momentálne neplatí, pretože býva v spoločnej domácnosti s mamou a druhom, ktorý má príjem 300,- eur mesačne. Má jednu vyživovaciu povinnosť. Okrem toho

má ešte dlh voči Slovenskej sporiteľni, kde bola rozsudkom určená splátka 50,- eur mesačne. Kešovku spláca po 100,- eur mesačne a Provident 15,- eur mesačne. Nevlastní žiaden majetok.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaná dňa 22.01.2007 uzatvorili zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX., predmetom ktorej bolo zriadenie účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky. Dňa 22.01.2007 uzatvorili Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaná zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty Visa Electron. Dňa 05.06.2007 oznámila Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanej, že jej bolo poskytnuté povolené prečerpanie na bežnom účte do výšky 30.000,- Sk. Pohľadávka z povoleného prečerpania sa úročí premenlivou úrokovou sadzbou vo výške 16,10 % ročne a je poskytované do 24.10.2049. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 28.03.2013 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej podľa prílohy k zmluve bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej z titulu nepovoleného prečerpania na úvere vo výške 1.375,91 eur, z toho istina 1.206,66 eur. Podľa špecifikácie odovzdanej pohľadávky vypracovanej Slovenskou sporiteľňou, a.s. je výška pohľadávky z nepovoleného prečerpania na účte 1.206,66 eur v sume istiny, 168,98 eur v sume úrokov, z toho riadny úrok 7,83 eur, poplatky 0,27 eur. Slovenská sporiteľňa, a.s. 05.04.2013 oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky z čísla úveru 334929397 na žalobcu. Uvedené oznámenie prevzal brat žalovanej dňa 23.04.2013. Dňa 01.10.2013 oznámil žalobca žalovanej, že v dôsledku neplnenia platobných povinností a prekročenia limitu povoleného prečerpania došlo k vzniku nepovoleného prečerpania, ktoré vyhlasuje ku dňu 30.09.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Uvedené oznámenie prevzala žalovaná 03.10.2013. Dňa 23.01.2014 predžalobnou výzvou vyzval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovanú na úhradu záväzku vo výške 1.375,91 eur v lehote do 30.01.2014.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 879j Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2007, ďalej len zákon o SÚ, § 2 ods. 1 písm. d), § 1 ods. 3 a § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o SÚ, § 517 od.s 1,2 Občianskeho zákonníka a § 3 a § 10c Nariadenia Vlády č. 87/1995 Z.z.

V súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami súd prvého stupňa žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko len v časti mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že skutočne Slovenská sporiteľňa, a.s. - právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili zmluvu o bežnom účte, v ktorej si dojednali aj poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania na účte po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach. K bežnému účtu bola vydaná platobná karta. Dňa 05.06.2007 oznámila Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanej poskytnutie povoleného prečerpania do výšky 30.000,- Sk, t.j. 995,82 eur s úrokovou sadzbou 16,10 % ročne a so splatnosťou do 24.10.2049. Podľa tvrdení žalobcu ku splatnosti úveru formou povolenia prečerpania na účte došlo dňa 18.07.2011, kedy Slovenská sporiteľňa, a.s. zastavila čerpanie peňažných prostriedkov, čo mal súd preukázané aj z predloženého výpisu z účtu. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal preukázanú zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa podľa ust. § 1 ods. 3 Zákona o SÚ vzťahuje Zákon o SÚ, nakoľko sa jednalo o úver formou povoleného prečerpania na bežnom účte, a to na kreditnú kartu, čo vyplynulo z výpisu účtu žalovanej. Povinnou náležitosťou zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o SÚ musel byť údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Absenciu uvedeného údaju Zákon o SÚ sankcionuje bezúročnosťou a bez poplatkovosťou poskytnutého úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že uzatvorená zmluva uvedený údaj neobsahovala, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto súd priznal žalobcovi len rozdiel medzi skutočne čerpanými peňažnými prostriedkami žalovanou nad rámec zostatku na bežnom účte a vykonanými úhradami. Z predloženého výpisu z účtu žalovanej u právneho predchodcu žalobcu mal súd preukázané, že žalovaná sa dostala do záporného zostatku na účte ku dňu 10.07.2008, kedy záporný zostatok na účte predstavoval 987,45 eur. Od uvedeného dátumu boli na účte žalovanej zaúčtované výbery v celkovej výške 14.241,23 eur (výbery kartou, hotovostné výbery a inkasá) a celková vklady vo výške 13.645,75 eur. Preto súd priznal právo na zaplatenie 595,48 eur (14.241,23 eur - 13.645,75 eur) a v zostávajúcej časti podanú žalobu zamietol. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania odo dňa uvedeného v žalobe, t.j. od 09.10.2013 do zaplatenia, nakoľko mal z tvrdení žalobcu preukázané, že minimálne uvedeným dátumom už bola žalovaná so splnením záväzku v omeškaní (keď podľa tvrdení žalobcu ku splatnosti úveru došlo dňa 18.07.2011).

Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania tak ako si ich uplatnil v žalobe, t.j. 8,5% ročne, ktorých výška nebola v rozpore s výškou úroku v omeškaniach podľa občiansko-právnych predpisov, avšak len zo sumy priznanej istiny, t.j. 595,48 eur a v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol. Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil žalovanej splácať priznanú sumu v 50,- eur splátkach mesačne. Prihliadol k výške priznanej sumy, príjmovým a výdavkovým pomerom tvrdným žalovanou na súdnom pojednávaní ako aj k osobe žalobcu. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach, vzhľadom na výšku splátky a výšku priznaného plnenia, nebudú neprimerane ohrozené práva žalobcu a nebude ohrozené ani uspokojovanie základných životných potrieb rodiny žalovanej.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Keďže v konaní bola úspešnejšia žalovaná, no náhradu trov konania si neuplatnila, súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, a to v časti výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v časti výroku o náhrade trov konania. Navrhol, aby odvolací súd v odvolaní napadnutej časti rozsudok zmenil tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 611,18 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % p.a. od 09.10.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 416,40 eur v pravidelných mesačných splátkach 50,- eur, vždy najneskôr k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh. Prvá splátka je splatná do 20. dňa mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť. Odvolateľ nepovažuje skutkové zistenia súdu prvého stupňa a následne právne posúdenie za správne. Odôvodnenie rozsudku, čo do zistenia skutkového stavu veci, keď súd prvého stupňa tvrdí, že žalovanej bol poskytnutý úver na kreditnú kartu je nepreskúmateľné. Súd len lakonicky konštatuje, že túto skutočnosť mal preukázanú z výpisu z bežného účtu žalovanej, z tohto však nevyplýva vôbec. Naopak, na základe nimi predložených písomných dôkazov, ktoré súd prvého stupňa aj vykonal, je bez pochybností preukázané, že žalovanej bolo poskytnuté povolenie prečerpania na jej bežnom účte jednostranným právnym úkonom ich právneho predchodcu - písomné oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 05.06.2007. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že povolené prečerpanie nebolo poskytnuté na kreditnú kartu. K bežnému účtu žalovanej bola vystavená len platobná karta, a to na základe osobitnej písomnej zmluvy uzavretej medzi ich právnym predchodcom a žalovanou dňa 22.01.2007, teda skôr ako jej bolo poskytnuté povolené prečerpanie. Tá bola elektronickým platobným prostriedkom, umožňujúcim žalovanej disponovať s jej vlastnými prostriedkami na bežnom účte. Nejde o platobnú kartu vystavenú k povolenému prečerpaniu, čo je jednoznačne preukázané aj z vyššie uvedenej časovej postupnosti, keď platobná karta bola žalovanej poskytnutá skôr ako povolené prečerpanie. Medzi týmito produktmi ich právneho predchodcu poskytnutými žalovanej neexistuje nijaká vzájomná súvislosť. Len pre upresnenie uvádza, že kreditná karta na rozdiel od platobnej karty umožňuje jej držiteľovi disponovať s prostriedkami z úveru poskytnutého k tejto karte. Toto je všeobecné známa skutočnosť, ktorá by mala byť známa súdu prvého stupňa. Následne súd prvého stupňa na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci nesprávne právne posúdil, keď na právny vzťah aplikoval § 1 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. tak, že ide o povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte na kreditnú kartu, hoci pri riadnom zistení skutkového stavu by správne musel aplikovať tento § tak, že ustanovenia Zákona o SÚ sa na predmetný záväzok nevzťahujú. Odvolateľ má za to, že správnym zistením skutkového stavu a právnym posúdením veci by súd prvého stupňa žalobe vyhovel v celom rozsahu. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok prvého stupňa zmenil v súlade s petitom odvolania. Súčasne si uplatňuje trovy tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ust. v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov

sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Súd prvého stupňa správne i bez námietok žalovanej, keďže v danom prípade išlo o spotrebiteľský úver, skúmal, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zák. č. 258/2001 Z.z. Správne potom súd prvého stupňa konštatoval, že povinnou náležitosťou zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. o SÚ je aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a keďže absenciu uvedeného údaju Zákon o SÚ sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, vzhľadom na skutočnosť, že uzatvorená zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, uvedený údaj neobsahovala, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto správne súd priznal žalobcovi len rozdiel medzi skutočne čerpanými peňažnými prostriedkami žalovanou nad rámec zostatku na bežnom účte a vykonanými úhradami. Nepochybne bolo preukázané, a to z výpisu z účtu žalovanej u právneho predchodcu žalobcu, že žalovaná sa dostala do záporného zostatku na účte ku dňu 10.07.2008, ktorý predstavoval 987,45 eur. Od uvedeného dátumu boli na účte žalovanej zaúčtované výbery v celkovej výške 14.241,23 eur a vklady vo výške 13.645,75 eur, preto správne súd prvého stupňa priznal žalobcovi právo na zaplatenie 595,48 eur, keď od sumy 14.241,23 eur odrátať 13.645,75 eur a v zostávajúcej časti podanú žalobu zamietol. Správne preto súd prvého stupňa vyhodnotil predmetnú zmluvu o úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou ako bezúročnú a bez poplatkov, čo bolo v danej veci smerodajné a rozhodujúce, preto s poukazom na uvedené, odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, ktoré odvolací súd považoval za nedôvodné.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a právne úvahy, rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku potvrdil ako vecne správny. Výroku rozsudku okresného súdu, proti ktorému účastníci konania odvolanie nepodali, odvolací súd sa týmto rozsudkom nedotkol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bola žalovaná, preto jej v zmysle vyššie označených ustanovení patrí právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si však tieto trovy neuplatnila, ani v tomto smere nepodali žiadny návrh, preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.